

- Første, sidste og eneste gang

Én brækkede armen og måtte udgå.
- De to andre klarede turen på 1215 km fra Paris til Brest og retur

Det var lige så hårdt, som rygterne havde fortalt. 1215 kilometer fra Paris til Brest og retur på tre døgn. Denne kolossale styrkeprøve var tre lokale cykelryttere taget med på, og forventningerne var store inden afgang, som tidligere omtalt i Venstrebladet. Forventningerne blev indfriet. Det var en fantastisk oplevelse og udfordring — for to af dem. For den tredje, Niels Frederiksen, Undløse, brækkede under et massestyrt hånden allerede

de efter 120 kilometer og måtte udgå. Fra de to andre lyder det: — Vi har gjort det tre gange: Første, sidste og eneste!

Men i samme åndedrag lyder det fra Leif Lykke, Holbæk, og Dennis Olsen, Nykøbing, at de ikke et sekund har fortrudt, at de meldte sig til turen.

— Ikke på noget tidspunkt overvejede vi at stå af, men vi havde mange perioder, hvor vi var helt »nede«, siger de.

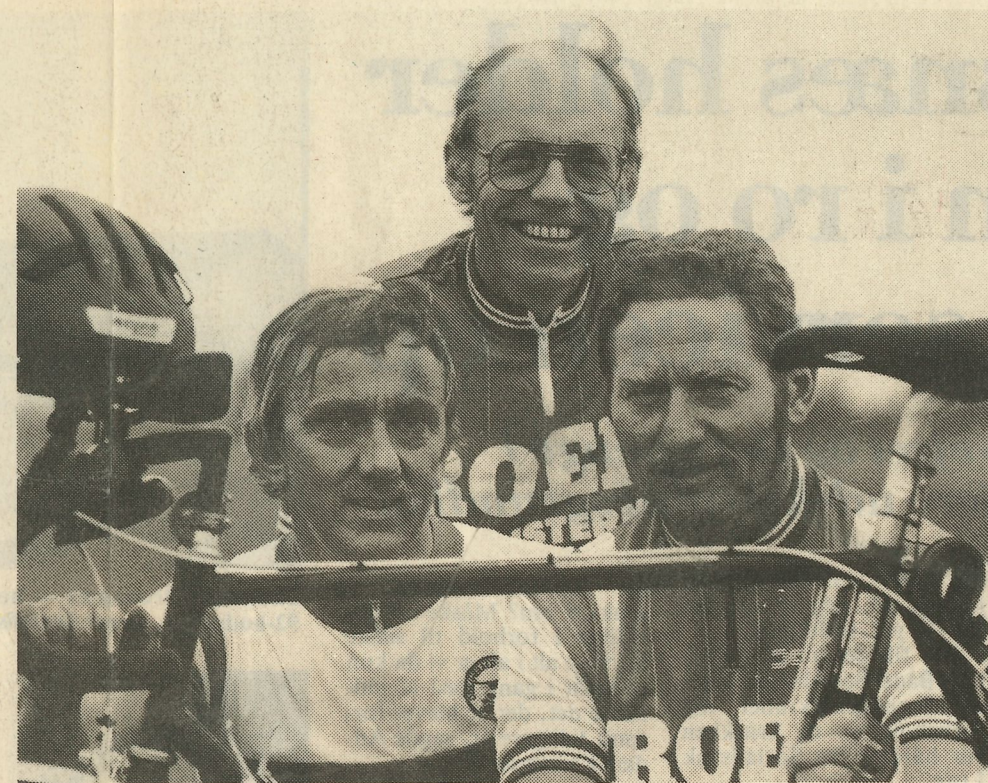
Dennis Olsen oplevede det efter 700 kilometer, hvor han følte sig slidt helt op.

Leif Lykke havde også sin periode.

— Men fra tidligere cykelløb vidste jeg, at jeg ville komme ovenpå igen, så jeg sagde til de andre, at de skulle køre videre. Så sneglede jeg mig af sted med 20 kilometer i timen, indtil »down-perioden« var slut.

Der blev kørt med over 30 kilometer i timen i gennemsnit på vej mod Brest. Temperaturen var 30-32 grader, og der var fin medvind. Hver dag drak cykelrytterne omkring 10 liter vand foruden anden slags væske, og alligevel var de nogle kg lettere, da de efter tre døgn var tilbage i Paris.

— Det er min største ud-

fordring nogensinde. Det er virkelig noget med at prøve sig selv af, og jeg håber aldrig, at jeg kommer til at prøve mine grænser yderligere af. Det var hårdt, siger Dennis Olsen.

Episoder

De to ryttere klarede turen uden »black-out« eller

grimme oplevelser bortset fra styrtet efter 120 kilometer, hvor Niels Frederiksen brækkede hånden.

— Det var ærgerligt, siger Niels Frederiksen, men så hyggede jeg mig i Paris efter hospitalsopholdet. Og det er helt sikkert: Om fire år — når løbet køres igen — så sidder jeg i sadlen fra

Paris. Jeg vil prøve den tur.

Både Dennis Olsen og Leif Lykke kan berette om flere pudsige episoder:

— Første nat overnattede vi på den nøgne cementgulv på en skole. Vi gik i seng klokken 23.00, og en time senere kom der endnu en rytter og lagde sig til at sove. Han snorkede for-

Optimismen var stor forud for turen til Frankrig. Dennis Olsen, Nykøbing, og Leif Lykke, Holbæk, klarede turen, mens Niels Frederiksen, Undløse, udgik på grund af styrt — men han vil prøve igen næste gang om fire år.

skrækkeligt, og jeg gav ham et lille spark bagi, for at han skulle vende sig. Men han vågnede op, rejste sig, pakkede sammen og begyndte at cykle videre, nærmest som i trance, fortæller Leif Lykke.

— Da vi nærmede os Paris, lå der mange og sov i grøften, og ét sted sad der to mand i en telefonboks og sov! siger Dennis Olsen.

De to lokale cykelryttere fulgtes med tre andre cyklister fra Roskilde, og det samarbejde fungerede fint med følgebil på hele turen. De havde afsat 84 timer til løbet, men gennemførte i en tid på 78 timer.

Den sidste nat sov de kun fra klokken 23 til klokken 02 for at være sikker på at nå til Paris til tiden.

— Da vi kun manglede 140 kilometer, havde vi det dejligt. Da kunne vi endelig overskue løbet, fortæller de to, der startede cykelturen sidste tirsdag og sluttede fredag i Paris. sten

1226 km. på cykel i fransk total-vanvid

Kurt Eskeberg gennemførte verdens hårdeste cykelløb

Sådan ser en »Super Randonneur« ud. Kurt Eskeberg fotograferet lige efter Paris-Brest-Paris.

vendige næringsstoffer til at klare de hårde anstrengelser. Kurt Eskeberg valgte ofte at springe kørerne ved depoterne over og i stedet køre ind på en café og kaste et måltid mad i sig, inden han knoklede videre.

Nr. om tåen

Først efter 950 kilometers og cirke to og et halvt døgnskørsel tog Kurt Eskeberg sig tid til halvanden times søvn. Det skete på et af de officielle hvilesteder, hvor rytterne fik en seddel med et nummer om storetåen, så de kunne blive vækket på aftalt tidspunkt.

- Efter søvnen var jeg helt groggy. Da jeg blev vækket, sagde jeg »Goddag Jens, hvad laver du her«, til ham der vækkede mig. Han mindede lidt om en fra mit arbejde, siger Kurt Eskeberg.

Turde ikke vende hjem

Han oplevede i alt tre kriser, hvor han havde lyst til at opgave det hele. Det, der afholdt ham fra at gøre det, var ikke tanken om at have gennemført. Det var tanken om, at han skulle hjem til Roskilde, og forklare flere hundrede mennesker hvorfor han stod forfaldt alt og alle, at han sagtens kunne gennemføre.

Han var dog langt fra den i feltet, der havde det værst. De sidste 300-400 kilometer kostede virkelig blod, sved og mandefald. Arrangørerne kørte konstant og holdt øje med rytterne, og var de ikke tilstrækkeligt friske, blev de taget ud.

Til sidst oplevede Kurt Eskeberg, hvordan udbændte

rytterne imellem. Efter nogle få kilometer i sadlen faldt mine nerver dog til ro.

Massestyrt

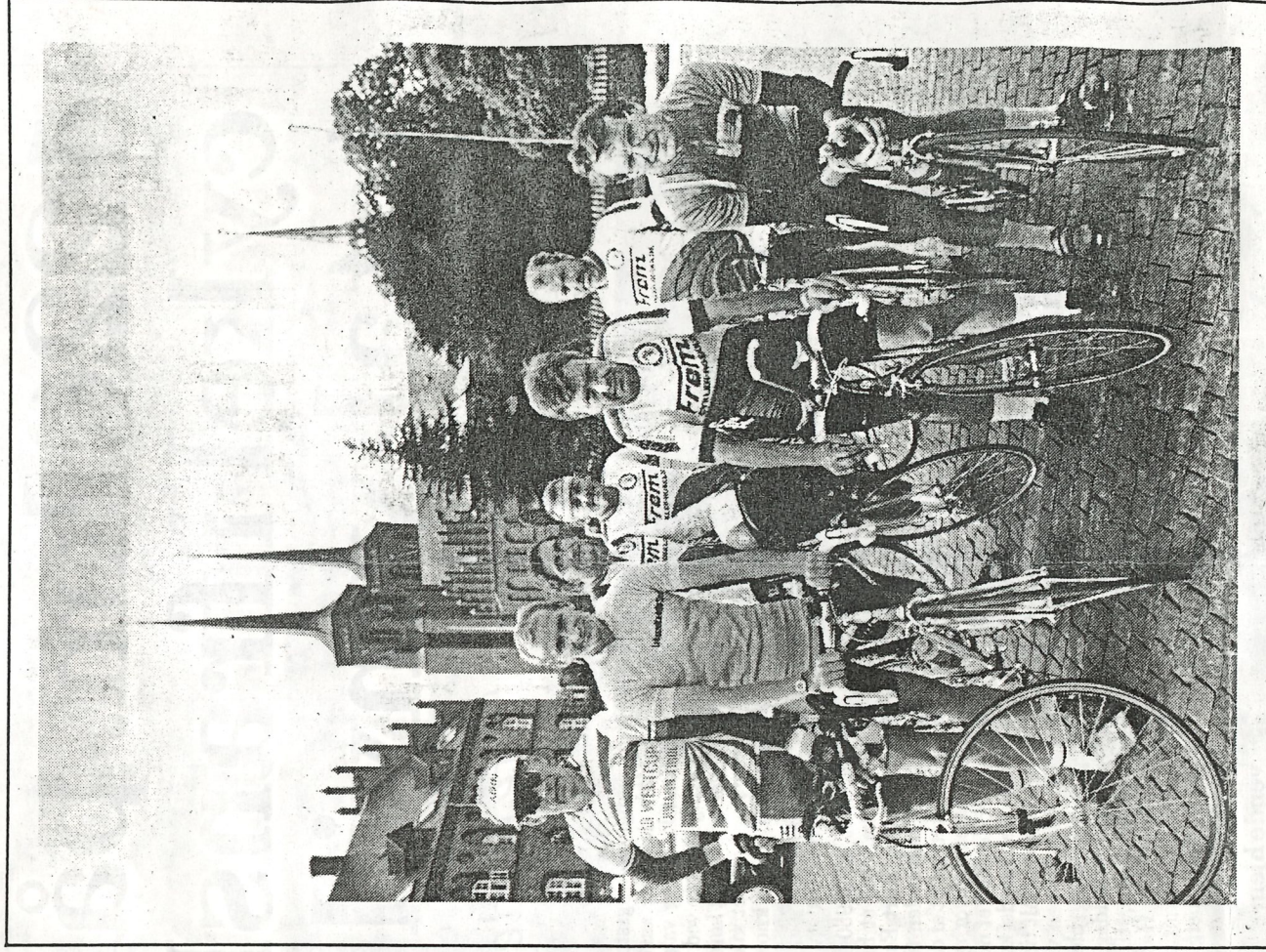
Ved starten blev Eskeberg sendt afsted sammen med et hold på omkring 1.500 andre. Det skulle jo næsten give problemer, og efter få kilometer var omkring 40 ryttere da også indblandet i et massestyrt, blandt dem Roskildefolkene Kaj Knudsen og Chr. B. Knudsen. De slap dog begynde ret heldigt med hudafskrabninger og skæve cykler, i forhold til den Holbæk-rytter der brækkede armen.

Med jævne mellemrum kunne rytterne spise og drikke på faste poster langs ruten, så de kunne få tilført de nød-

CYKLING: Et cykelløb på 1.226 kilometer - eller næsten fire gange Sjælland Rundt på Cykel. Tre og et halvt døgn næsten uafbrudt i sadlen. Sidde-sår, kolapser, styrt og udmattelse følges i et mærkeligt virvar, når tusindvis af cykelryttere hvert fjerde år valfarter mod Byernes By, for at kæmpe sig igennem verdens ældste, længste og hårdeste løb. Den legendariske cykelrytter Eddy Mercx skal engang have sagt, at Paris-Brest-Paris er det rene vanvid.

Den 50-årige Kurt Eskeberg fra Knud den Storesvej er en af de ni folk fra Roskilde Cykel Rings Motionsafdeling, der er tilbage i hverdagen igen efter ufattelige anstrengelser både fysisk og psykisk under den bageste sol og i de biden-de kolde franske nætter. Han havde valgt at starte i det hårde løb, fordi han efterhånden havde kørt mange af de rigtigt lange løb flere gange, men aldrig det absolut sværeste og mest krævende: Paris-Brest-Paris.

- Da jeg stod ved starten, fortød jeg ærligt talt tilmeldingen, siger Eskeberg, og fortsætter:
- På det tidspunkt var jeg meget nervøs. Mange af deltagerne var krop-umulige, og der var skænderi og hysteri

Karsten Bue Madsen, Per Damgaard, Chr. B. Knudsen, Jørgen Green, Leif Chabert, Kurt Eskeberg og Erling Knudsen fra Roskilde Cykel Rings Motionsafdeling deltog alle i Paris-Brest-Paris. Kun Karsten Bue Madsen måtte opgive. Det skete efter 500 kilometers kørsel.

folk nærmest flød ved vejen. - Folk lå i grøftekanter, på marker i læskure, i skovbrynet, ja oven i købet lå der to mand og sov i en telefonboks. Det så ikke godt ud. Og hele tiden kunne man høre ambulancerne i baggrunden.

Flere gange forsøgte arrangørerne at få folk på cyklerne, men de faldt bare af. Så blev de taget ud af løbet. På trods af de til tider skræmmende begivenheder, oplevede Roskilde-rytteren også smukke ting, som da han

vandet års træning og planlægning, han oplevede i det øjeblik. Alene i år har han kørt 14.000 kilometer som forberedelse til Paris-Brest-Paris. Blandt andet har han cyklet frem og tilbage mellem hjemmet i Roskilde og jobbet på Carlsberg - med afstikkerer til Helsingør eller Køge ind i mellem. Det har nu også været nødvendigt at være i form.

For nem titel

Før Eskeberg overhovedet fik lov til at stille op i det klassiske løb, skulle han gennem fire kvalifikationsløb på 200, 300, 400 og 600 kilometer. Havde han ikke klart dem, kunne han have glemt alle drømme om Paris og Brest.

Nu kan Kurt Eskeberg snykke sig med titlen Super Randonneur - og et eller andet er der om sagen. Allerede mandag, efter at være kommet i mål fredag, med en bag der lød som krøllet staniol, når han trådte i pedalerne, tog den nybagte Super Cyklist på arbejde på Carlsberg - på cykel. Og her i weekenden blev han klubbester på ti-kilometer distancen i Køge Cykel Rings Motionsafdeling, som han er medlem af sideløbende med sit medlemskab i Roskilde.

Men han cykler aldrig mere Paris-Brest-Paris.....

Hårde krav til rytterne

Ikke meget overlades til tilfældighederne

me sker, hvis man ikke når frem i tide til de indlagte kontrolposter. Før starten kontrolleres cyklerne af arrangørerne. De skal være monteret med skærme og batteridrevne lygter både for og bag, og rytterne skal til enhver tid køre med reservedejer på sig. Der må ikke være reklamer på hverken tøj eller cykler. Over-skrides bare en af disse reg-

ler - og det opdages af arrangørerne - er det ud af løbet. Under selve løbet kører motorcykler rundt og kontrollerer, at rytterne overholder reglerne. Desuden skrider der ind, hvis arrangørerne mener, at det er uforvarsligt at lade en rytter fortsætte.

jba